

PRZYTWIRDZIĆ (3) *vb pf*

przytwirdzić (2), **przytwierdzić** (1); przytwirdzić *Mącz, RejZwierc*; przytwierdzić *BudBib*.
przytwierdzić z tekstu nieoznaczającego *é*.

inf przytwirdzić (1). \diamond *fut 2 sg* przytwirdzisz (1). \diamond *part praet act* przytwierdziwszy (1).

Sł stp: przytwierdzić, przyćwierdzić, *Cn brak, Linde XVI w.* (jeden z niżej notowanych przykładów).

Przymocować, umocować, przybić; figere Mącz; confirmare PolAnt [w tym: czego (2), czym (2)]
(3) : *Figere imbrices clavibus, Zagłobić álbo przitwirdzić ryn goździkámi. Mącz 126c; Potym mu*
[bałwanowi] ípráwiwízy kościólek po temu/ przypráwił go do ściány przytwierdziwízy żelázem.
BudBib Sap 13/15.

Przen [czemu] (1) : A gdy íe ták bédziefz ípráwówáć/ tedy mocno onemu pirwíszemu ćwiczeniu
pothkówek przytwirdziłz/ íż íe rzadko bédziefz mógł poíliznáć RejZwierc 26.

Formacje współrdzenne cf TWIERDZIĆ.

Cf PRZYTWIRDZON

AĆ